

106953 - Het bezwaar tegen de toelaatbaarheidsverklaring vso is gegrond omdat het samenwerkingsverband de bezwaarprocedure onjuist heeft gevoerd en de ondersteuningsbehoefte onvoldoende in beeld is gebracht.

ADVIES

in het geding tussen:

A, wonende te B, bezwaarden
gemachtigde: mevrouw mr. C. Billen

en

het College van Bestuur van C, gevestigd te D, verweerder

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Op 12 maart 2015 hebben bezwaarden bij verweerder een bezwaarschrift ingediend. Dit bezwaarschrift is gericht tegen de beslissing van verweerder van 30 januari 2015 en zijn besluit van 31 maart 2015, waarbij voor de zoon van bezwaarden een toelaatbaarheidsverklaring voor het voortgezet speciaal onderwijs is toegekend. Verweerder heeft op 23 juli 2015 het bezwaarschrift ter behandeling doorgezonden aan de Commissie. Op 28 augustus 2015 heeft verweerder nadere stukken ingediend.

Op 27 augustus 2015 hebben bezwaarden aanvullende stukken gestuurd.

Op 28 augustus 2015 heeft het bevoegd gezag van de school die de toelaatbaarheidsverklaring heeft aangevraagd, E, nadere informatie verstrekt.

Omdat bezwaarden verhinderd waren voor de mondelinge behandeling van het bezwaarschrift op 9 september 2015, vond de mondelinge behandeling vervolgens plaats op 23 september 2015 te Utrecht.

Bezwaarden waren ter zitting aanwezig en werden bijgestaan door de gemachtigde.

Namens verweerder waren ter zitting aanwezig G, directeur van het samenwerkingsverband en H, psycholoog en voorzitter van de Commissie voor Toewijzing Ondersteuning.

Het bevoegd gezag van de school die de toelaatbaarheidsverklaring heeft aangevraagd bij verweerder, was als derde-belanghebbende aanwezig en werd ter zitting vertegenwoordigd door J, rector E, en K, afdelingsleider leerjaar 1 en 2 E.

Hetgeen ter zitting is behandeld is, voor zover relevant, zakelijk weergegeven in dit advies.

2. DE FEITEN

1. Bezwaarden zijn de ouders van F, geboren op 30 mei 2001. F is een leerling van het E. Hij is schooljaar 2013-2014 gestart op het vmbo basis, met lwoo. Het bevoegd gezag van de school is aangesloten bij verweerder.
2. F is gediagnosticeerd met dysfasie (ook wel aangeduid met receptieve expressieve taalstoornis) en dyslexie. Voorts is in februari 2014 pdd-nos bij F gediagnosticeerd. Omdat bezwaarden twijfelden aan de diagnose pdd-nos hebben zij een nieuw onderzoek laten verrichten door een psycholoog (de heer L, kinder- en jeugdspecialist NIP) van M, een

praktijk voor kinder- en jeugdpsychotherapie. Deze psycholoog concludeerde dat ten dele is voldaan aan de classificatie pdd-nos, maar dat in diagnostische zin er veel meer aanwijzingen zijn dat de dysfasie en daarmee samenhangende emotieregulatieproblemen het beeld domineren; een en ander heeft inmiddels geresulteerd in een opstandige gedragsstoornis.

3. F heeft tot en met groep 6 regulier basisonderwijs gevolgd en de groepen 7 en 8 in het speciaal basisonderwijs. In 2011 kreeg F ambulante begeleiding vanuit cluster 2. Die begeleiding is na de basisschool niet voortgezet omdat F, gelet op zijn vooruitgang, daar niet meer voor in aanmerking kwam.
4. Op 12 januari 2015 heeft de school bij het samenwerkingsverband een toelaatbaarheidsverklaring voor het vso voor F aangevraagd. In het aanmeldingsformulier voor de toelaatbaarheidsverklaring staat onder meer dat F in hoge mate moeite heeft met het aanpassen aan de schoolse zaken en sociale zaken, zoals het in orde hebben van zijn spullen, zijn huiswerk afhebben, gedrag naar medeleerlingen en docenten en het aanspreken op verbeterpunten in zijn gedrag. De Commissie voor Toewijzing Ondersteuning (CTO) van het samenwerkingsverband heeft op 30 januari 2015 advies uitgebracht, inhoudende dat F in aanmerking komt voor een toelaatbaarheidsverklaring voor het voortgezet speciaal onderwijs (vso).
5. Op 30 januari 2015 heeft het samenwerkingsverband een toelaatbaarheidsverklaring voor het vso afgegeven voor F voor de periode 30 januari 2015 tot en met 31 juli 2016.
6. Bij brief van 12 maart 2015 hebben bezwaarden bij het samenwerkingsverband bezwaar gemaakt tegen de toelaatbaarheidsverklaring. Bij e-mail van 20 maart 2015 heeft de directeur van het samenwerkingsverband aan bezwaarden meegedeeld dat hij op grond van hoofdstuk 6.4 van het ondersteuningsplan de aanvraag voor de toelaatbaarheidsverklaring en het dossier voor een second opinion wil voorleggen aan het samenwerkingsverband. Na toestemming hiervoor van bezwaarden heeft dit samenwerkingsverband op 26 maart 2015 aan verweerder meegedeeld dat ook hij F toelaatbaar zou verklaren voor het vso.
7. Bij brief van 31 maart 2015 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.
8. Op 13 mei 2015 hebben bezwaarden tegen de beslissing op bezwaar inzake de toelaatbaarheidsverklaring beroep ingesteld bij de rechtbank.
9. Op 10 juni 2015 hebben bezwaarden een verzoek om een voorlopige voorziening bij de rechtbank ingediend om het besluit te schorsen dan wel andere passende maatregelen te treffen.
10. Op 14 juli 2015 heeft de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening toegewezen. De werking van de toelaatbaarheidsverklaring is geschorst tot en met 30 september 2015 om bezwaarden in de gelegenheid te stellen een andere school voor regulier onderwijs voor F te vinden.
11. Verweerder heeft op 23 juli 2015 het dossier voorgelegd aan de Commissie.
12. Na de zomervakantie 2015 is F gestart op een orthopedagogisch didactisch centrum (OPDC). Dit is een tijdelijke oplossing waar F in afwachting van de procedure bij de Commissie en de rechtbank onderwijs volgt.

3. PROCEDURE EN CRITERIA VOOR DE TOELAATBAARHEIDSVKLAARING

Verweerder heeft een ondersteuningsplan 2014-2018. Daarnaast heeft verweerder een uitvoeringsnotitie extra ondersteuning (betreffende mogelijkheden, aanvragen en toewijzen).

Blijkens deze stukken zijn er binnen het samenwerkingsverband vier niveaus van ondersteuning. Niveau 1 betreft de basisondersteuning en de niveaus 2 tot en met 4 de extra ondersteuning, waarbij niveau 4 de vso setting betreft. Om de ondersteuningsbehoefte van een leerling in kaart te brengen wordt gebruik gemaakt van een ondersteuningsbehoeftematrix.

De ondersteuningsbehoeftematrix wordt ook gebruikt voor een besluit om ondersteuning toe te wijzen.

Binnen het samenwerkingsverband is een ondersteuningsplatform opgericht. Het ondersteuningsplatform regelt alle extra ondersteuning, advisering en de toeleiding tot het vso. Taken van het platform zijn onder meer preventie, consultatie en advisering, (handelingsgerichte) diagnostiek, voor zover dat niet al op school of elders is gebeurd, voorbereiding van extra ondersteuning op de niveaus 2 en 3 (schoolniveau en tussenvoorziening) en adviseren aan de CTO over de toelating tot het vso.

De formele advisering en beslissing over de toelaatbaarheid tot het vso en de toekenning van ondersteuningspakketten op niveaus 2 en 3 zijn neergelegd bij de CTO. Deze commissie bestaat, blijkens de stukken, uit tenminste drie personen: een voorzitter, een orthopedagoog en een andere deskundige (een kinder- of jeugdpsycholoog, pedagoog, maatschappelijk werker, arts of een kinderpsychiater, afhankelijk van de ondersteuningsvraag van de leerling zoals blijkt uit de gegevens van de ouders of de school).

Bij de advisering over extra ondersteuning neemt de CTO de onderwijsbehoefte van de leerling als uitgangspunt. Het aanmeldingsformulier moet vergezeld gaan van een advies van het ondersteuningsplatform en het leerlingdossier. Het advies van de consultant van het ondersteuningsplatform is maatgevend, aldus de bepalingen uit het ondersteuningsplan.

4. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Kernpunten bezwaar

Bezwaarden zijn het niet eens met de toelaatbaarheidsverklaring omdat zij menen dat F met extra ondersteuning regulier onderwijs kan volgen. Dit wordt bevestigd door de psycholoog die F begeleidt. De school heeft onvoldoende onderzocht of voortzetting binnen het regulier onderwijs met behulp van het samenwerkingsverband tot de mogelijkheden behoort. Bovendien was in het ontwikkelingsperspectief in eerste instantie de dysfasie niet opgenomen. Dit bevreemdt bezwaarden omdat de dysfasie de grondslag vormt voor de problematiek van F. Hij heeft op dit gebied extra begeleiding nodig, maar nooit gekregen. Uit recent onderzoek van de psycholoog van M blijkt dat de eerder vastgestelde pdd-nos een foutieve diagnose is en de problemen (grotendeels) hun grondslag vinden in de taalontwikkelingsstoornis van F. Het logopedisch onderzoek, waarvan bezwaarden een dag voor de zitting de uitslag kregen, bevestigt dit beeld. Bezwaarden hebben inmiddels bij P een aanvraag voor ambulante begeleiding vanuit cluster 2 ingediend. Regulier onderwijs met ambulante begeleiding vanuit cluster 2 heeft de voorkeur van bezwaarden. In het cluster 2 onderwijs kan F geen vmbo diploma halen.

Voorts is in het ontwikkelingsperspectief niet duidelijk gemaakt welk onderwijsprogramma geboden wordt, wat de verwachte uitstroombestemming is en wat de belemmerende en faciliterende factoren zijn. Ook zijn de gestelde doelen niet gevolgd. Zo heeft F de orthopedagoog het hele jaar niet gezien, werd de time-outkaart aan F overgelaten, en hij heeft geen wekelijkse ondersteuning van de pedagoog gekregen. Ook heeft er geen evaluatie van het ontwikkelingsperspectief plaatsgevonden. De school had meer en andere ondersteuning kunnen bieden. Nu is er (vooral reactief) ingezet op gedrag en onvoldoende op zijn taalontwikkelingsstoornis.

Tenslotte verzoeken bezwaarden de Commissie om een kostenveroordeling van verweerder.

Kernpunten verweer

Verweerder heeft het bezwaar opgevat als een verschil van inzicht tussen bezwaarden en het samenwerkingsverband en daarom conform hetgeen binnen het samenwerkingsverband is afgesproken gehandeld door een second opinion voor te stellen. Achteraf bezien had verweerder ook de bezwaarbehandeling moeten inzetten en dus eerder het geschil moeten voorleggen aan de Commissie.

Verweerder heeft de toelaatbaarheidsverklaring afgegeven omdat de CTO op basis van het dossier heeft geadviseerd dat het vso voor F op dit moment de meest passende plek is. Uit het dossier komt naar voren dat de school veel ondersteuning en begeleiding heeft ingezet, maar deze bleek niet toereikend. Naarmate er meer aan begeleiding werd ingezet, ging het steeds slechter met F. Binnen het samenwerkingsverband is geen lijst van criteria waar een leerling aan moet voldoen om in aanmerking te komen voor het vso. Er wordt gewerkt met de ondersteuningsbehoeftenmatrix. Wanneer door de school verschillende ondersteuningsbehoeften in niveau 4 zijn aangekruist, dan is vso een logische stap maar dat is niet doorslaggevend.

Voor F is in november 2014 de ondersteuningsbehoeftenmatrix ingevuld. Hoewel er geen ondersteuning op niveau vier is aangekruist, was er wel aanleiding om hem toelaatbaar te achten voor het vso. Na november 2014 is de situatie van F verslechterd. De school heeft in het contact met de voorzitter van de CTO aangegeven dat wanneer de matrix opnieuw zou moeten worden ingevuld, er wel kruisjes bij niveau vier zouden staan.

Naast contact met de school heeft de voorzitter van de CTO het dossier van F in anonieme vorm besproken met de orthopedagoog van het OPDC. Die adviseerde op basis van het dossier dat vso de beste plek is. De voorzitter van de CTO is ontwikkelingspsycholoog en daarmee tevens deskundige in de zin van de wet. Daarnaast heeft in dit geval de consultant van het ondersteuningsplatform, een orthopedagoog, als tweede deskundige gefungeerd. Zij was reeds vanuit het ondersteuningsplatform betrokken en kende het dossier. De CTO heeft de alternatieven binnen het samenwerkingsverband bekeken, maar er zijn geen andere reguliere scholen die een passend onderwijsaanbod voor F hebben. Daarom is verweerder meegegaan in het advies van de CTO.

Desgevraagd door de Commissie heeft verweerder verklaard dat de recente informatie en de aanvraag voor cluster 2 niet direct iets verandert aan de afgegeven toelaatbaarheidsverklaring, omdat er sprake is van behoorlijke gedragsproblematiek. Dit neemt niet weg dat verweerder er voor open staat om te zoeken naar de meest passende plek voor F.

5. VERKLARING DERDEBELANGHEBBENDE: SCHOOLBESTUUR

In het eerste schooljaar is een handelingsplan opgesteld dat is besproken met bezwaarden. In mei van zijn eerste schooljaar is F geobserveerd door de ambulante begeleider. De handelingsadviezen die uit die observatie voortkwamen, zijn meegenomen in het OPP. Het OPP is aan het begin van het tweede leerjaar tot stand gekomen. Het is door de mentor opgesteld, waarna het is voorgelegd aan bezwaarden die het konden aanvullen. Daarna is het OPP aangepast en ondertekend. De evaluatie zou na het tweede rapport en aan het einde van het schooljaar plaatsvinden, maar door het traject dat reeds ten behoeve van de toelaatbaarheidsverklaring was ingezet, heeft de evaluatie pas plaatsgevonden toen F al thuis onderwijs volgde. Over het OPP is op overeenstemming gericht overleg gevoerd met bezwaarden.

De school heeft verschillende vormen van begeleiding en ondersteuning geprobeerd. F is door zowel de orthopedagoog als ambulante begeleider geobserveerd, wat heeft geleid tot handelingsadviezen. F is ook op regelmatige basis begeleid door de ambulante begeleider, zowel op gedrag als bij taal. Ook had hij wekelijks gesprekken met de mentor. Dit alles was echter niet

toereikend. F liet veel oppositioneel gedrag zien, er waren veel conflicten met medeleerlingen en docenten waardoor F regelmatig uit de les werd verwijderd. Hierover hebben regelmatig gesprekken met bezwaarden plaatsgevonden. De school heeft hem niet ook nog laten begeleiden door de orthopedagoog omdat F dan met drie verschillende begeleiders te maken zou krijgen.

6. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

Het bezwaar

Ingevolge de Wet passend onderwijs is het de bevoegdheid en de taak van het bevoegd gezag van (in dit geval) een school voor voortgezet onderwijs om, indien hij dit uit oogpunt van de zorgplicht noodzakelijk acht, voor de leerling een toelaatbaarheidsverklaring aan te vragen. Definitieve verwijdering van een leerling van school is pas mogelijk als een andere school bereid is de leerling toe te laten (artikel 27 lid 1 WVO).

Het gegeven dat de ouders de verklaring niet wensen, staat er niet aan in de weg dat het bevoegd gezag van een school een toelaatbaarheidsverklaring kan aanvragen indien deze zich niet langer in staat acht de leerling te begeleiden en i.c. voortgezet speciaal onderwijs passend acht.

Het samenwerkingsverband heeft tot taak om op basis van het ondersteuningsplan (met daarin beschreven de procedure en de criteria) de toelaatbaarheid van de leerling voor sbo/(v)so te beoordelen (artikel 17a lid 6 sub c WVO).

Gezien deze taak van het samenwerkingsverband beoordeelt de Commissie op grond van het bezwaarschrift of het samenwerkingsverband de procedure en de criteria voor het afgeven van een toelaatbaarheidsverklaring juist heeft toegepast en brengt zij daarover advies aan verweerder uit.

De procedure

Verweerder heeft op 30 januari 2015 de toelaatbaarheidsverklaring afgegeven voor F. Hiertegen hebben bezwaarden bij brief van 12 maart 2015 bezwaar gemaakt. Dit bezwaar heeft verweerder opgevat als een verschil van inzicht en daarom voor een second opinion voorgelegd aan samenwerkingsverband N. Vervolgens heeft verweerder op 31 maart 2015 op het bezwaar beslist. De Commissie, bij wie meer dan 120 samenwerkingsverbanden voor passend onderwijs zijn aangesloten, herkent deze werkwijze. Zeer veel samenwerkingsverbanden hebben de second opinion verwerkt in hun besluitvormingsmodel om conflicten met ouders te voorkomen door bij hen draagvlak te verwerven voor de toelaatbaarheidsverklaring. Zonder dat draagvlak is de kans groot dat de leerling niet naar het vso gaat en thuis komt te zitten.

Deze handelwijze verdraagt zich echter niet zonder meer met hetgeen is bepaald in artikel 40 lid 14 WEC jo. 17a lid 13 WVO. Op grond van deze bepalingen en hetgeen hierover in de Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel passend onderwijs is opgenomen (*Kamerstukken II 2011/12*, 33 106, nr. 3, p. 29) staat tegen een beslissing op de aanvraag van een toelaatbaarheidsverklaring immers bezwaar open op de voet van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Verweerder had het bezwaar daarom moeten doorgeleiden naar de Commissie voor advisering omtrent de te nemen beslissing op het bezwaar. Ook in het ondersteuningsplan van verweerder is opgenomen dat school en ouders bezwaar kunnen aantekenen tegen het besluit van het samenwerkingsverband via de bezwaaradviescommissie (p. 34). Voorgaande neemt niet weg dat verweerder het dossier met toestemming van bezwaarden wel voor een second opinion aan een ander samenwerkingsverband heeft mogen voorleggen. Verweerder had echter eveneens het bezwaar moeten doorgeleiden naar de Commissie teneinde de heroverweging op de voet van de artikelen 7:1 en 7:11 van de Awb in gang te zetten.

Nu heeft verweerder op 31 maart 2015 een beslissing genomen op het bezwaar na de ontvangst van de second opinion. Verweerder heeft dus geen invulling gegeven aan de bezwaarprocedure

overeenkomstig de bepalingen van de Awb. Zo zijn partijen niet gehoord en is geen advies aan de Commissie gevraagd. Een inhoudelijke heroverweging op de grondslag van het bezwaar heeft niet plaatsgevonden. Het besluit van 31 maart 2015 is daarom gebrekkig tot stand gekomen en dus ook niet toereikend gemotiveerd.

Verweerder kan dit gebrek repareren door het nemen van een nieuwe beslissing op bezwaar op de voet van artikel 6:19 van de Awb. Het bij de rechtbank voorliggende beroep zal zich dan mede richten tegen dit nieuwe besluit tenzij partijen daarbij onvoldoende belang hebben. Indien de heroverweging leidt tot een handhaving van de afgegeven toelaatbaarheidsverklaring kan verweerder er ook voor kiezen het besluit van 31 maart 2015 te handhaven en de motivering daarvan aan te vullen.

De Commissie adviseert met het oog op deze mogelijke reparatie door verweerder.

Deskundigenverklaring

Artikel 17a lid 12 WVO schrijft voor dat het samenwerkingsverband ervoor zorgdraagt dat deskundigen in elk geval het samenwerkingsverband adviseren over de toelaatbaarheid van leerlingen tot het vso. Aan de beslissing over de toelaatbaarheid van F liggen twee deskundigenverklaringen ten grondslag. De eerste verklaring dateert van 19 januari 2015 en is afkomstig van de consulent van het ondersteuningsplatform, een orthopedagoog. Het tweede advies is van de voorzitter van de CTO, die ontwikkelingspsycholoog is. Beide adviezen zijn opgenomen in het advies van de CTO.

Voor beide deskundigenverklaringen geldt dat zij explicieter als deskundigenverklaring zouden moeten worden opgenomen bij het advies van de CTO en worden voorzien van een handtekening. Daarnaast geldt dat het feit dat de eerste deskundige, tevens consulent van het ondersteuningsplatform, het dossier persoonlijk kent een meerwaarde kan hebben, maar dat dit des te meer vraagt om transparante rapportage. De verklaring van deze deskundige bevat echter met name een beschrijving van de gang van zaken rondom F en brengt nauwelijks de onderwijs- en ondersteuningsbehoefte van F in kaart. Dit advies behoeft in die zin aanpassing. Daarom overweegt de Commissie dat verweerder dit advies niet zonder nadere toelichting heeft kunnen gebruiken om zijn besluit op te baseren.

Ontwikkelingsperspectief

Bezwaarden stellen dat verweerder uitgaat van onjuiste en/of onvolledige informatie omdat enkele delen van het ontwikkelingsperspectief niet juist zijn. Verweerder heeft hierop in zijn brief van 31 maart 2015 aangegeven dat hij ervan uitgaat dat de bij de CTO aangeleverde informatie juist is. De wet vereist niet dat aan de beoordeling van de toelaatbaarheid een door ouders goedgekeurd ontwikkelingsperspectief ten grondslag ligt. Wanneer ouders en school het oneens zijn over de ondersteuningsbehoefte en het ontwikkelingsperspectief, dan dient het dossier over de leerling bij de aanvraag van de toelaatbaarheidsverklaring voldoende informatie te bevatten om het verzoek te kunnen beoordelen buiten het ontwikkelingsperspectief om. Het dossier over F bevat op zich voldoende informatie om op grond daarvan een oordeel te geven over het verzoek om toelaatbaarheid. Aan het ontwikkelingsperspectief hoeft daarom geen doorslaggevende betekenis te worden toegekend, voor zover het gaat om de toelaatbaarheidsbeoordeling. Wel geldt dat verweerder de bezwaren die bezwaarden hebben, moet meenemen bij de heroverweging. Dat is tot op heden niet gebeurd maar kan op basis van dit advies van de Commissie worden hersteld.

Heroverweging

Op het moment van de heroverweging dient verweerder alle informatie mee te nemen die over de kwestie voorligt. De inhoudelijke advisering van de toelaatbaarheidsverklaring moet onderbouwd zijn op het punt van de ondersteuningsbehoefte. Bij het besluit om de toelaatbaarheidsverklaring af

te geven, dient op grond van het ondersteuningsplan en de daarbij horende uitvoeringsnotitie voor verweerder de ondersteuningsbehoeftenmatrix leidend te zijn alsmede de beide deskundigenverklaringen. Hoewel de ondersteuningsbehoeftenmatrix inzicht geeft in de ondersteuningsbehoefte van F is deze onvoldoende concreet en volledig omdat deze in essentie alleen ingaat op de ondersteuningsbehoefte met betrekking tot zijn gedrag. In de ondersteuningsbehoeftenmatrix is de taalontwikkelingsstoornis en de daaruit voortvloeiende ondersteuningsbehoeften niet meegenomen en ook in het advies van de CTO wordt hier niet op ingegaan. Ook in de andere dossierstukken is de taalontwikkelingsstoornis onderbelicht gebleven terwijl de beoordeling van de taalontwikkelingsstoornis in het kader van de toelaatbaarheidsverklaring relevant is, gelet op de ambulante begeleiding die F gedurende enkele jaren vanuit cluster 2 in het basisonderwijs heeft gekregen. De ondersteuningsbehoefte van F is derhalve slechts gedeeltelijk vastgelegd en onderbouwd en kan derhalve niet als (voldoende) grondslag voor de toelaatbaarheidsverklaring dienen. De Commissie adviseert verweerder daarom om het besluit afgifte toelaatbaarheidsverklaring te heroverwegen met inachtneming van alle recente informatie en al het bovenstaande.

7. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen acht de Commissie het bezwaar gegrond. De Commissie adviseert verweerder het bezwaar gegrond te verklaren, het besluit te heroverwegen en daarbij de recente informatie over F te betrekken en de geconstateerde gebreken met inachtneming van de overwegingen van de Commissie te herstellen. Verweerder kan daartoe, ook nu een beroep tegen het besluit van 31 maart 2015 bij de rechtbank aanhangig is, een nieuwe beslissing nemen op het bezwaar onder intrekking van het besluit op bezwaar van 31 maart 2015, dan wel dit besluit handhaven maar daaraan een nieuwe of aanvullende motivering ten grondslag leggen. Het komt de Commissie geraden voor dat verweerder de rechtbank informeert over de nieuw te nemen beslissing op bezwaar dan wel de nadere motivering, indien hij daartoe overeenkomstig dit advies overgaat.

Indien de heroverweging leidt tot het herroepen van het besluit tot afgifte van de toelaatbaarheidsverklaring voor het voortgezet speciaal onderwijs voor F, adviseert de Commissie het verzoek om proceskostenvergoeding met twee punten toe te wijzen overeenkomstig artikel 7:15, eerste lid, van de Awb en het Besluit proceskosten bestuursrecht (een punt voor het bezwaarschrift en een punt voor de hoorzitting, waarde per punt € 244,-).

Aldus gedaan te Utrecht op 21 oktober 2015 door mr. J.M. Willems, voorzitter,
drs. A.M. van der Hoek, drs. A. Sikkema en drs. W.A.J.J. Willems, leden, in aanwezigheid van
mr. O.A.B. Luiken, secretaris.

mr. J.M. Willems
voorzitter

mr. O.A.B. Luiken
secretaris